

[Aksel Larsen.]

tidligere Ordninger, dels en Overvejelse af, i hvor høj Grad den her foreslaaede Ordning er bedre i Stand til at varetage det, man kalder Landets Forsvar under sandsynlige krigsmæssige Forviklinger.

For militært usagkyndige synes det klart, og det forekommer mig ogsaa efterhaanden fastslaaet af den militære Sagskundskab, at alle tidligere Militærordninger siden Bagladegeværets Opfindelse har været ganske uanvendelige til det, man kalder Landets Forsvar. Man har ganske vist forsøgt at bilde Befolkningen og sig selv ind, at Danmarks militære Beredskab under Verdenskrigen var Skyld i, at Landet blev holdt uden for denne. Jeg bestrider dette, jeg har den Opfattelse, at Sikringsstyrken og Bæltspærringerne intet som helst havde med den Sag at gøre.

Der er ikke Tvivl om, at Danmark kunde forblive neutralt under Verdenskrigen paa Grund af Spændingen mellem England og Tyskland, paa Grund af Situationen under Verdenskrigen, som bevirkede, at ingen af disse to Magter fandt det lønnende at forsøge paa en Beherskelse af dansk Territorium og af Gennemsejlingsfarvandene til Østersøen. I den Henseende har vi faaet et tilstrækkelig tydeligt Vidnesbyrd i den Omstændighed, at Tyskland, om end det formelt erklærede sig tilfreds med Bæltspærringen, ikke stoledede mere paa denne, end at det etablerede Forsvar for Indsejlingen til Østersøen i de Farvande, hvor det nødvendigvis fra tysk Synspunkt maatte organiseres, nemlig i Kattegat ved Herthas Flak.

Jeg mener, som sagt, at saavel den Militærordning, der gennemførtes i Strid med den daværende Folkevilje, og som resulterede i Københavns Befæstning, som Militærordningen af 1921 og Militærforliget af 1932 ikke kan siges at have været i Stand til at opfylde blot en Brøkdel af de Opgaver, man stillede til dem. Naar der nu kommer et Forslag til en ny Militærordning, tvinges man til at antage, at det er ud fra det Synspunkt, at nu skal det kunne lykkes. Hvis ikke man har denne Begrundelse for at komme med en ny Militærordning, saa er det aldeles meningsløst, at Tingets Tid skal spildes med at behandle det.

Derfor er det nødvendigt at stille Spørgsmaalet: Hvad skal den foreslaaede Militærordning kunne bruges til? Mod hvilke sandsynlige Fjender er den tænkt anvendt? Man har fra konservativ Side lyst efter en Formaaalsparagraf i Loven om Hærens og Loven om Søværnets Ordning. Det kan godt være, det vilde være praktisk at have en saadan Formaaalsparagraf, men den vilde vel komme til at gaa ud paa, at Danmarks Neutralitet skulde bevares og Territoriets Integritet sikres mod militære Angreb. Den vilde altsaa ikke sige saa meget, den vilde ikke give noget Svar paa Spørgsmaalet: Af Hensyn til hvilken sandsynlig Fare skal der nu opbygges en ny Militærordning?

Svaret er til Dels givet indirekte, dels i Pressen, dels af forskellige Politikere ved offentlige Møder. Man har i mere eller mindre klare Vendinger givet Udtryk for, at med den ved Nazismens Magterobring i Tyskland og den derefter gennemførte tyske Oprustning ændrede internationale Situation er det nødvendigt for Danmark at omorganisere sit Forsvar og gøre det saa militært effektivt som muligt. Kun denne Opfattelse kan ligge til Grund ogsaa for den socialdemokratiske Ordførers, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsens, Udtalelser om, at man her har taget Konsekvenserne af Forholdenes Udvikling. Hvis dette ikke er Meningen, er der ingen Mening i en saadan Udtalelse.

En saadan Opfattelse er begrundet. De ændrede politiske Forhold hos vor sydlige Nabo har umiddelbart ført til, at en Række til Tyskland grænsende Stater maa føle sig militært truet. Det gælder ikke mindst Danmark, fordi Danmark grænser til Tyskland paa en saadan Maade, at Grænsen i Hitlers „Mein Kampf“ og i øvrigt i den nazityske Agitation omtales som et blødende Saar.

Dertil kommer, at Tysklands Interesser under en kommende Krig, der ikke kan forventes at blive af smaa Dimensioner, maa gaa ud paa at sikre sig mod Angreb nordfra, hvilket fornuftigvis bedst gøres derved, at fjendtlige Magter ikke via Danmark eller de danske Farvande kan angribe Tyskland fra Østersøen. Dertil kommer endvidere, at Tyskland under en kommende Krig maa være interesseret i Forsyninger,